

nită de nu le mai cunoscî ce sîntă.⁽¹⁾ Deci, pentru ca d. Hîntescu să răsîpescă bănuiele c'arū fi și d-sea din aceeași tagmă, trebuia — pare-mi-se — s'arête fără pregetū loculū de unde a reproduș fiă-ce proverbū. Eū, chipū, mi-amū datū ostenéla să vėdū că *nu pré* e dintr'ênșii, *dérū... căți* vorū face ca mine?

Rėulū prin urmare trebuie 'ndreptatū pe viitorū, de vremū să dămū lumii lucrări de valóre și la adăpostū de ori-ce prepusū. Și cu atātū mai multū, cu cātū s'aū găsītū dibacī, carī une-ori aū atribuitū poporului propriele lorū plăsmuirī, érū alte-ori aū pusū în socotéla cutărui scriitorū ideī și frase de care bietulū omū nicī cā visase vr'ua datā. Déca Platone, celū d'ântėiū, descoperi acestū din urmă meșteșugū, pentru ca să 'lū aplice ideielorū filosofice ale lui Socrate, apoi... noi nu suntemū Platonī. Și, cātū despre Socrații noștrii, ei se deosibescū în multe de celū vechiū, dérū mai cu sémă prin faptulū cā 'și-aū pusū pe chărtiā cugetările, ast-felū în cātū să 'nlesnéscă controlulū celū mai rigurosū.

(1) Asupra acesteī greșite sisteme, care n'a făcutū altū, de cātū s'arunce discreditulū asupra producerilorū poporare, ca ș'asupra culegătorilorū-«corectorī», voiū stărui mai pe largū într'ua altă lucrare.